

ה"ט 39981/06/17 - פלונית נגד אלמוני

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 יוני 2017

ה"ט 39981-06-17

בפני כב' השופטת עמיתה נילי מימון
מבקשת פלונית
נגד
משיב אלמוני

פסק דין

המבקשת בכתב בקשה זו עותרת למתן צו לפינו יורחק המשיב מביתה.

במהלך הדיון במעמד שני הצדדים הקצינה המבקשת את בקשתה ובקשה את הרחקת המשיב ממנה ומילדיהם המשותפים של הצדדים.

הצדדים גרושים מזה שנים. הסדרי הראיה בין המשיב לשני ילדי הצדדים נעשים כך שהמשיב לוקח את הילדים ממסגרות החינוך ומחזירם לדירת מגורי המבקשת.

לדברי המבקשת, המשיב הגיע לדירת מגוריה, הטרידה, דפק בדלת הבית בחוזקה משך כשעה וחצי. הפריע לה בעבודתה, שכן בביתה מנהלת גן ילדים, ומבקשת להרחיק את המשיב מדירת המגורים ומהילדים..

יצוין כי ההליכים שבין הצדדים התקיימו בבית הדין הרבני ואף ההליך בדבר הסדרי הראיה התקיים שם, ולצדדים דיון בבקשת המשיב ליישוב סכסוך ביום 10.7.17.

המשיב מתנגד לבקשה. לדבריו, אין לו ענין להגיע לדירת מגורי המבקשת, אך עשה כן לאחר שהמבקשת חיבלה בזמני הסדרי הראיה, כאשר הגיע למסגרת הלימוד בשעה שתיים בה הייתה אמורה הילדה לסיים את הלימודים. הילדה לא הייתה שם. הוא הגיע לבית המבקשת על מנת לקחת את הילדה, אולם המבקשת אמרה לו שהילדה בבית הספר ומסיימת בשעה שלוש. כשהגיע שוב לבית הספר, לא הייתה שם הילדה והמפקחת אמרה לו שהילדה עזבה ברבע לשתיים עשרה עם פתק שחרור. כאשר חזר לבית המבקשת, אמרה המבקשת "אופס התבלבלתי. הילדה בבית אבל לא רוצה לבוא".

לדברי המבקשת, המשיב משקר האירוע היה אחרת.

המבקשת אמרה למשיב שהילדה מפחדת לבוא אליו ואם יש לו בעיה שילך למשטרה. לדבריה, הדין אמר לה שמשיב אלים כלפי הילדים.

בתאריך האחרון משלושת המפגשים עליהם הוחלט ע"י בית הדין הרבני, הגיע המשיב לדבריה, לבית בשעה רבע לשתיים. לאחר מכן תיקנה ואמרה בשעה אחת וחצי. היא אמרה לו שהילדה מסיימת בשעה שתיים. הוא הלך לבית הספר וחזר ואמר לה שאמרו לו שהילדה סיימה באחת. לדברי המבקשת הילדה אכן חזרה מעט לפני בואו של המשיב והיא אמרה למשיב שהתבלבלה ואכן הילדה סימה באחת ושהיא מפחדת לבוא אליו ושיפסיק לדפוק על דלתה. המשיב הזמין משטרה והמשטרה אמרה לילדה שהיא לא חייבת ללכת אל המשיב.

לאחר ששמעתי את הצדדים וב"כ המבקשת, המסקנה היא שהמבקשת מייצרת מניפולציות, איננה עומדת בהחלטות בית הדין ופוגעת בהסדרי הראיה שבין המשיב לילדים.

דברי המבקשת בעת הדיון שהמשיב הגיע לביתה באחת וחצי והיא אמרה לו שהילדה מסיימת בשעה שתיים והמשיב נוכח תשובתה זו, הלך לבית הספר, אולם הילדה לא הייתה שם ולדברי המבקשת הילדה אכן הייתה בבית והמבקשת אמרה למשיב שהיא התבלבלה, מורים בבירור על המניפולציה בהם נוקטת המבקשת ועל כך שמחבלת בהחלטות בית הדין בעניין הסדרי הראיה.

המבקשת אמרה למשיב שהילדה מסיימת את הלימודים בשעה שתיים ו"שלחה" את המשיב לבית הספר, זאת כאשר הילדה הייתה בבית. התירוץ של המבקשת שהיא "התבלבלה" כשאמרה למשיב שהילדה מסיימת בשתיים אין אלא לומר עליו שהוא תירוץ מגוחך ושקרי על פניו.

מקובלת עלי עדות המשיב שהילדה על פי פתק שחרור שניתן ע"י המבקשת, השתחררה מהלימודים בשעה רבע לשתיים עשרה, והכל על מנת שהמשיב לא יוכל לקחתה מבית הספר ולאחר מכן "תיזזה" המבקשת את המשיב מביתה למסגרת החינוך ושוב לביתה וכל אותה העת הייתה הילדה בבית.

עוד יצוין כי המבקשת טוענת שקיבלה הנחיה מגורמי הרווחה לא לאפשר קשר בין המשיב לילדים עד לקיום דיון בבית הדין הרבני. העובדת הסוציאלית לסדרי דין המעורבת בהליכים שבין הצדדים, ואף הגישה מספר תסקירים מציינת כי בדקה לא נמצא כל גורם רווחה שעומד מאחורי הדברים ובעת הדיון בבקשה כאן, התברר שהמבקשת מתכוונת למזכירתו של מנהל אגף הרווחה בעירייה, שאיננה איש מקצוע וטיפול ואין לה כל מנדט להתערב.

בנסיבות אלה בקשת המבקשת להרחקת המשיב מביתה ומהילדים מהווה שימוש לרעה ושלא בתום לב בהליך משפטי.

למעלה מהצורך יצוין כי דברי ב"כ המבקשת, לפיהם "הוא (המשיב נ.מ.) ניסה לפגוע בה פיזית..... הפגיעה האחרונה הייתה לפני מספר שבועות... הפגיעה הפיזית זו הפגיעה בדלת...." מהווים חוסר דיוק בלשון המעטה, שכן למשמע דבריו נראה שהוא מדבר על פגיעה פיזית, כאשר לא הייתה כזו אף לדברי ב"כ המבקשת בהמשך דבריו.

עוד אומר ב"כ המבקשת כי הדיינים לאחר שהזמינו את הילדים והם סיפרו על אלימות מצדו של המשיב כלפיהם, ראו שאין מנוס כי אם להרחיק את המשיב ולהורות שהמשיב לא ייפגש עם הילדים.

ב"כ המבקשת לא הציג החלטה כזו של בית הדין, יתירה מכך בהחלטת בית הדין מיום 14.5.17 אשר הוצגה בפני צוין ע"י בית הדין כי "לאחר שמיעת הצדדים ובאי כוחם **ושמיעת הילדים עצמם** (הדגש שלי - נ.מ) בבית הדין, אנו קובעים הסדרי ראייה זמניים לאב...".

עולה כי כן מהחלטה זו של בית הדין כי לאחר שמיעת הילדים, הוחלט על הסדרי ראייה בין המשיב לילדים ולא על הרחקתו מהם כפי שאמר ב"כ המבקשת.

יצוין כי אף אם בעבר הייתה החלטה של בית הדין לפיה הורחק המשיב מהמבקשת או מהילדים, בהימצא ההחלטה האחרונה ממאי 2017, היה על ב"כ המבקשת לדייק בדבריו ולציין זאת.

עוד יודגש כי מתסקירי עובדות סוציאליות לסדרי דין עולה חוות דעתן שהמשיב הינו אבא ראוי וכי המבקשת מעוררת קשיים ואף מחבלת בהסדרי הראייה בין המשיב לילדים.

סיכומו של דבר - הבקשה נדחית.

המבקשת תישא בהוצאות בסך של 1,000 ₪ בגין בקשה זו.

ניתן היום, ב' תמוז תשע"ז, 26 יוני 2017, בהעדר הצדדים.